

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Volitve v državni zbor.

Zdaj se vrše prvotne volitve ali volijo se volilni možje, izborniki na kmetih. Kar imamo poročil, vsa so dobra. V Konjicah, kjer so bili dozda skoraj vedno „Pósekovci“ nemškutarji, voljeni, izbranih je bilo 10. t. m. po nadzupnika dr. Ulage prizadevanji pet odločno narodnih mož, ki bodo za bar. Gölla glasovali. Iz Mozirja se nam piše, da so tudi izbrani narodnjaki. Enake vesti so došle iz Litijskega okraja. Tudi dva naša denašnja dopisa poročata o dobrih prvotnih volitvah.

Dunajski advokat dr. Foregger je razposlal nekov svoj „program“ volilcem naših mest in trgov: Celje, Žavec, Vitanje, Vojnik, Laški trg, Mozirje, Goranji grad, Ljubno, Vransko, Rogatec, Šmarje, Brežice, Sevnica, Kozje, Konjice in Šostanj, ki volijo vsi vkup jednega poslanca. Celemu programu prisiljivega dunajskega advokata, ki ne živi v naši deželi in tudi njenih potreb ne pozna, se dá očitati: mnogo besedij pa zrna malo. Kar Forreger obeta lepega, o tem se dá vprašati možá: zakaj pa nismo ni slišali ni brali, da bi se bil v zadnjih šestih letih, ko je v državnem zboru sedel, kedaj kaj oglasil in potegnil za te lepe reči? Zakaj nij svojih zadnjih obljub izpolnil? Sicer pa je Forregerjev program popolnem protivladen in radikalen glede sestave državnega zbora in delegacij. Uradniki ne bodo mogli za nj glasovati. On tudi odločno pravi, da je za to, „dass die zahl der beamten eingeschränkt werde.“ Torej je zoper uradnike. Pa tudi neodvisni volilci bodo težko za tega radikalnega Nemca glasovali. Neodvisni me-

ščanje in tržanje vedó, da oni se le dobro počutijo in dobro kupčujejo, če se tuli k metom okolo njih dobro godi. Torej jim Foregger ne ustreže, če se obrača v svojem programu zoper kmete, češ, da se mora mestom še več poslancev dati. Tudi je za vse Slovence in Slovane jako arogantno Foreggerjevo trdenje, da je „die deutsche nation die einzige stütze eines konstitutionellen Oesterreich“. Kaj pak?

Povprašuje se, kdo ima v narodnem centralnem volilnem odboru za volitve na Kranjskem glas. Na to se nam zdi potreba odgovoriti v pojasnilo: Ko so po končanem zadnjem deželnem zboru poslanci razhajali se, sklenili so, da v stalni centralni odbor se imajo precej, kadar so kake volitve razpisane, sniti in vse pripravljene korake učiniti tisti možje, ki imajo od narodnih volilcev kak mandat, to je: deželni poslanci in narodni mestni odborniki ljubljanski. Ta odbor pa se more ob potrebi sam še pomnožiti.

Iz Brežic sta prinesli „N. fr. Pr.“ in „Tagespost“ dopise, v katerih dopisnik graja g. Šnidaršiča, da je narodno ravnopravnost obetal v svojem kandidatnem govoru. Nekateri nemški kričači tedaj uže ne morejo slišati ni same besede „právicá“ v zvezi s Slovanom!

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko „Edinost“ priobčuje včeraj na prvem mestu sledeči oklic:

Volilci v Istri in tržaškej okolici!

Politično društvo „Edinost“ je proglasilo minoli teden v odborovej seji za kandidate v

državni zbor po skupnem posvetovanji te-le gospode:

Za tržaško okolico in za IV. volilni razred v Trstu, ki skupaj volita jednega poslanca je bil proglašen: G. Ivan Nabergoj, prejšnji državni poslanec. Za zapadno Istro: G. Anton Klodič, deželni šolski nadzornik. Za vshodno Istro: G. Dinko Vitezić, prejšnji poslanec v državnem zboru.

Priporočamo jih vsem svojim političnim prijateljem, naj jih tudi oni priporočajo in delajo za nje mej nevednimi kmeti, da teh ne preslepé nasprotniki. Vsi trije so slovenske krvi, umejo naš jezik, poznajo naše reve in težave, čutijo z nami ter bodo delali vestno za svoje volilce. Volilci, varujte se sleparjev, ne volite tujcev, ki nas hočejo poláštiti in politično umoriti. Ne volite ónih, ki nam očitajo neizobraženost, ker smo Slovani in nismo Italijani; bodite složni pod megučno avstrijsko zastavo in imejte pred očmi pregovor: „Kdor ne zna po naše govoriti, ne more našim otrokom oče biti“.

Politične in gospodarske izpremembe na Nemškem.

Leta 1848. so velikonemški politiki in idealisti razvili idejo zjedinjenja vseh Nemcev v eno državo. Sklicali so v to svrhu nemški državni zbor v Frankobrod. A prizadevanje teh velikonemških idealistov se takrat nij uresničilo, osobito, ker so se jim upirali Čehi in drugi avstrijski slovanski rodovi, katere so nameravali tudi prikllopiti velikonemškej državi. Kar se takrat velikonemškim idealistom nij posrečilo izvesti po parlamentarnem potu, je pozneje deloma izvel

Listek.

Kosmas Makabejec.

XIII. *)

Drugo in tretje leto pravoslavja je veselo preživel Kosmas, ker je bilo prišlo v Zagreb več slovenskih juristov, kateri so se radi družili pri petju in vinu. Prvak tukaj nij bil Kosmas, kakor svoje dni v Varaždinu, vendar so ga radi imeli in spoštovali vsi, ker je rad plačal če je imel s čim in pa izostal nij nigdar, če so ga zvali na svoj tibi večer Slovenci. Ad verbum se besede „tibi večer“ ne smejo razumeti, ampak tibi so precej bili vsi, kadar nij bilo denarjev dosti, če je pa teh bilo, potem so se glasili naši juristi še preveč, tako, da je bil za njihovo osobno varnost pravi angelj varh Matevž Lukavečki iz Grgara doma, kateri je iz oportunistva z vsemi zagrebškimi panduri bratinstvo pil.

*) Glej št. 133 „Slovenskega Naroda“.

Matevž Lukavečki, tako zvan kot lastnik v Turopolju ležečega plemičkega posestva Lukavca, katero je bil nekdo uknjižil na njegovo ime, je bil fant iz fare kakor se pravi, kateri se nij ustrašil nobenega Hrvata, tuli pandura ne; ker je pa imel slabo navado, da je rad zaukal včasih, če ga je imel kaj pod klobukom, pa je zavoljo tega bil v kolizijo došel z organi javne varnosti, se je podal neki večer k Filipu v kapucinsko ulico, kamor so zahajali gradski tržani, je plačal nekaj vina, zatim je držal navdušeni govor o severnem strijcu, zapel je iz vsega grla: „S Črne gore do Urala, od Balkana do Triglava“, in končno je ponudil bratinstvo vsem pandurom, kar jih je bilo. — Olslej je imel pravico kričati po ulicah, če se mu je hotelo, nobenega pandura nij bilo blizu, samo jedenkrat so ga bili vstavili na potoku ob drugej uri po polnoči, ko je z lopato v rokah komandiral svojo kohorto, katera je po njegovej zapovedi nepevala, ampak tulila znano: „Venerabilis barba

Capucinatorum“. Pri tej priložnosti so mu pač odvzeli panduri lopato, rekši, naj si pride po njo na magistrat. Lukavečki nij hotel iti drugi dan po lopato na magistrat, in potem je Kosmas imel sitnosti zavoljo taiste, ker jo je bil vzel Matevž v njegovem kvartiru. — Svojege pravega tenorista nijso imeli tisti večer soboj, on je spal doma na potoku, in ti so mu šli delat serenado, pa so mej potom prišli ob lopato; povedal je potem tenorist, da se je bil hudo prestrašil nameravane serenade, ko je čul od daleč: Ve-ve-ne-vene-ra-ra itd., pa so prav po sreči za sosesčino zaprečili prijateljski panduri to serenado.

Ko je doživel Kosmas svoje zadnje vakance, je odišel še enkrat na Štajersko, pa ko je odsedel v Hudej jami pri Andreju Pirnatu deset dnij, kakor po navadi, mu je prišlo na misel, da ima v št. Lenartu na Koroškem strijca, katerega še nij videl in kateri mu je bil pismeno obljubil novo pohištvo za slučaj, ako ga bo trebal na kaplaniji. Zavoljo po-

po vojnem in diplomatskem potu veliki nemški državnik Bismark, mož iz železa in krvi. Res, da od njega ustanovljena Nemčija nij popolna, ker ne obseza avstrijskih, švajcarskih in ruskih nemških pokrajin (in upamo, da tudi nikoli ne bo!) večina nemškega naroda je pa vendar pod žezlom nemškega cesarja.

Uresničenje ideje zjedinenja nemškega naroda v eno državo je pa Nemce stalo mnogo žrtev v denarji in krvi, katere je moral nemški narod rad ali nerad prinašati na altar domovine. Nemčija je na zunaj postala mogočna država, a v nje sredi se je pa množila revščina in oduševanje, posebno, ker se je Francozom in Angličanom posrečilo, spodriniti nemške izdelke s svojega trga. Milijarde iz Francije so bile kmalu porabljene, državni dolg je začel naraščati. Vsled državnih novčuh primanjkljajev so se tudi počeli naraščati davki, ki so posebno obteževali malega posestnika.

Bismark, mož bistrega uma je kmalu iz poznal, da v nemški državi, katero so naši nemškutarji nam večkrat stavili v izgled mrdrega državnega gospodarstva, omike, napredka in kulture, nij vse v najlepšem redu, in treba radikalnih izprememb, da se država otme finančnega bankerota in svojega pogina. Posebno, ker se je leta 1870 potlačena Francija uže jako opomogla, uredila svoje finance in druge notranje razmere, povišala svojo vojskino silo, ter zopet postala nevarna sosednjim Nemcem.

Da bi se pa Nemčija mogla ubraniti vsem nevarnostim grozivim jej iz notranjih razporov in pomnoženja social-demokratskega elementa in sè strani Francoske, mora preje urediti notranje gospodarstvo, ustrojiti boljše blagostanje naroda, zraven pa tudi skrbeti za dobro izurjeno in preskrbljeno vojsko; za to je pa treba novcev. To je pa nemški kancelar najprej in najboljše sam izpoznal in začel študirati, kje jih dobiti; hiražoče kmetijstvo in obrtnijstvo je uže davno preobloženo z davki, in ti se ne morejo več povišati brez nevarnosti za obstanek države; te študije so nemškemu kancelarju navdihnile misel, povzdigniti col na žito, les in druge naturalne pridelke, kateri se uvaževajo iz Avstrije in Rusije v Nemčijo, ali pa prevažajo iz teh držav v druge črez nemški teritorij. S tem bi bilo ob enem tudi nemškemu kmetijstvu pomagano, ker bi

se cene kmetijskih pridelkov zvišale. Da bo za ta predlog Bismark dobil v nemškem državnem zboru večino, je bilo uže prej vidno, ker ga je odobraval vse zastopništvo kmetijstva, ter zraven nemški državni zbor šteje tako število kimovcev, kakor malokateri v Evropi, le malo število zastopnikov nemških mest se mu je protivilo.

Veliko pozornost je pa ta čin nemškega državnega kancelarja vzbudil v Avstriji in Rusiji, ter napravil velik odmev v njih časopisji. Rusi naravnost žugajo, da ne bodo več pošiljali svojih pridelkov v zapadne evropske države, temuč skozi ruska primorska mesta na baltiskem morji in skozi Oleso. S tem bi se pa ruska trgovina jako pomnožila v ruskih primorskih mestih v škodo mnogim nemškim trgovinskim krajem. Nemški kancelar opira svoj predlog s tem, da ruska trgovina nij samostojna, a odvisna od nemškega kupila, ter bodo Rusi vsled tega prisiljeni, pošiljati svoje pridelke skozi Nemčijo s posredovanjem nemških trgovcev. V resnici pa Rusi tudi niso brez vsega kapitala, in nemški, kakor razne okoliščine kažejo, tudi nij tako velik in mogočen, da bi mogel popolnoma podčiniti rusko kupčijo; zapadni bogati trgovski narodi, Francozi in Angleži bodo pa tudi pripravljeni vložiti svoj kapital v rusko trgovino, če bodo videli, da prinaša gotove dobičke; tako je mogoče, da je Bismark s svojim predlogom oškodoval nemško trgovino, ruskej, francoskej in angleškej v korist. Rusi pa tudi morejo zvišati colnino na uvoz nemških obrtnijskih izdelkov, kar bi zelo oškodovalo nemško obrtnijo. Kakšen upliv bo pa imel Bismarkov predlog na evropsko trgovino in obrtnijo, bo pa prihodnost najboljše utila.

Ta najnovejši sad Bismarkove politike bo imel ne le narodno-gospodarstvene nego tudi druge za Nemčijo neugodne nasledke. Prijateljstvo Rusov do Nemcev se bode pa vsled tega kmalu ohladilo, ker bodo videli, da Nemčija namerava spodkopavati s tem postopkom rusko kmetijstvo, ki je glavna opora te jako razprostrane države. Ono laskanje in božanje Nemcev v Rusiji samej bo nehalo, kar je za nas Slovane dobro. P.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 14. junija.
Volilni boj in razni programi mej av-

strijskimi Nemci nam kažejo, kako močno je takozvana ustavoverna stranka razcepljena in kako ona tega imena niti ne zasluži več. Kajti ona sama „ustavi“ nij več „verna“ ali zvesta, ker naznanja v „fortschrittskih“ programih, v štajerskem in v št. pöltenskem, da hoče to ustavo skoro bolj radikalno premeniti, kakor so jo Čehi hoteli, ker ne mara interesnega zastopstva, ne delegacij itd. Vse kaže, da nemška ustavoverna stranka ne bode nikoli več kot večina in celota vladala, ampak bode razdrobljena v frakcije vedno bolj propadala. Sicer je pa res mera njenih grehov uže polna.

O grofu *Andrassyju* se zadnje dni zopet močno širijo vesti, da odstopi. Sicer oficijozni listi to oporekajo, ali malokdo jim veruje. Na zadnje se bode vendar obistinilo. Nevolja zaradi njegove famozne konvencije s Turčijo se nij mogla še poleči.

Hrvatski sabor se je denes sešel. Da li bode imelo to njegovo zasedanje ikakvo politično važnost, hočemo videti.

Vnanje države.

Glede zasedanja *Novega pazara* od strani avstrijske vojske pravi „Pol. Corr.“ nasproti „sumničenjem“ „N. Fr. Pr.“, da naša vlada še snloh nij nič sklenila, kedaj se konvencija s Turčijo izvrši. Kadar se bode vladni obsedenje potrebno zdelo, bode preiskala, kako se naj izvrši in kedaj. Finančni obziri da bodo v prvej vrsti odločevali. Zatorej naj se to za volilne manevre ne zlorabi, pravi vladni list.

Ruska oficijozna „Agence“ pravi, da je dunajski telegram v „Times“ poročevajoč, da prijateljstvo mej Turčijo in Rusijo ohlajeva, neresničen in tendenciozen. — Pač pa druge prikazni svedočijo, da je mej Rusijo in Angleško zopet bolj neprijateljska razmera.

Dalje „Agence Russe“ za potrebno ima, reči, da general Stolipin nij ónega govora govoril, ki je bil v novinah, in v katerem je baje rekel, da je car glava vseh Slavjanov.

Mej *papežem* in ruskim carjem se je te dni sklenila pogodba, da papež imenuje vse škofove za Poljsko, in papeževe enciklike se smejo v Rusiji brati in razširjati, če jih je car prej videl in dovolil. Nekateri od carja odstavljeni višji katoliški duhovni se zopet nastavijo na svoja mesta. Pri papeži bode rusk poslanik, a v Peterburgu papešk nuncij.

Dopisi.

Iz logaškega okraja 13. junija. [Izv. dopis.] Dne 12. t. m. popoldne zbralo se je kakih 60 veljavnih mož iz logaškega okraja v Logatcu, da bi se, kakor je uže bilo razglašeno, končno dogovorili o kandidatu za državni zbor.

hištva nij mislil hoditi Kosmas na Koroško, nego odpravil se je tja, ker ravno nij imel drugega posla.

Do Vitanja je hodil peš, od tam pa ga je vzel na voz neki gospod, ki se je ravno vozil po opravkih v Drauburg. Ob tretjej uri popoldne je prispel v Drauburg, pa si nij iskal prenočišča, čeravno se je pripravljalo k dežju, ampak je kar naprej brojil ravno postavljene brzozavske droge ob cesti do Laboda in potem naprej, dokler je videl do št. Pavla, kamor je prišel o pol devetih zvečer zasopan in moker ko miš, pa si je poiskal znanca mej novici v samostanu. Sprejeli so ga Benediktinci prijazno, čeravno se jim je bil predstavil v jako desperatnem in deranziranem stanju; no, do sledečega jutra je bilo vse zopet suho na njem, tako da je pri obedu uže sedel veselega lica v refektorijumu na spodnjem delu mize mej bogoslovci, kateri so ga traktirali na tihem z vinom, da jim je še povedal katero — bolj žmahno. — Ko je tam okolo Kosmasa le preglasno postajalo, je pozvonil prae-

lat na gorenjem koncu, in v tem hipu premenil se je smeh v molitev, in Kosmas je lepo molil kakor vsak Benediktinec znano mu latinsko molitev, še skoro preglasno, pa zakaj ne bi molil prav na glas, obed je bil vreden malko glasneje hvale.

Po obedu so vodili kleriki Kosmasa na kegljišče, in tam je metal kugle kakor je znal, no, na zvršetku igre je opazil, da ima precej več v žepu, nego je imel preje. Modrijani so ti Benediktinci, si je mislil, kako so mi lepim načinom podarili „viaticum“! — Ostal je še eno noč v št. Pavlu, drugi dan je pa inženiril dalje mimo jezuitskega kloštra v št. Andreju skrbno se ga ogibaje, pa je prišel še rano do Wolfsberga, kjer si je pogledal kavarno, a prenočil je dalje gori v nekej krčmi.

Prispevši v št. Lenart je poiskal strijcevo hišo, katero je lahko našel, ker mu je bil strijc mestni župan, torej poznata osobnost. Nekako čudno ga je bil pogledal ta strijc, kako da ima s kakšnim potepuhom posla; potem še le mu je pokazal prijaznije lice, ko je čul

iz njegovih ust celo svoje rodoslovje historičko in faktično.

Sedaj je bil obskrbljen Kosmas za par tednov; ker nij imel drugega posla, je hodil s kravami, ribe je lovil pa roženkrac je molil vsak večer, kakor je bila navada v št. Lenartu pri vsakej hiši. Samo dvakrat sta bila zamudila on in strijc večerno molitev, ker sta predolgo ostala v ošteriji, no Kosmas je dobro prešel, strijc je pač moral čuti in spraviti par grenkih, kar je Kosmas od svoje sestričine zvedel, katera je, ex privata diligentia, tudi izpraševala in na račun zvala svojega gosta — Kosmasa, katerega je sicer rada videla pri hiši; dokaz: solzne oči prigodom njegovega odhoda.

Tri tedne je ostal Kosmas na Koroškem, potem ko se je dobro zredil, se je napotil nazaj proti Zagrebu. V št. Andreju jo je bil okrenil napram Celovcu in uže je bil prišel uro hoda, potem se je pa obrnil nazaj, misleč: Bog vé kje bi prenočil v Velikovcu, a v št. Pavlu me čaka pripravljena soba.

Precej po odhodu poštnega vlaka, ko smo videli, da od centralnega volilnega odbora nihče nij prišel, pričelo se je zborovanje.

Gosp. Hren je predlagal voliti za predsednika logaškega župana g. Muleja, a za podpredsednika g. Jelovška z Vrhnike. A ker g. Mulej nij hotel prevzeti predsedništva, izvoljen je bil potem g. Hren za predsednika, kateri je tudi razpravo vodil.

G. Kraševac naznanil zbranim sklep zadnjega volilnega shoda v Postojni, kjer je bil g. Obreza za kandidata z večino proglašen. Poudarja važnost volitve in lastnosti, katere terjaja narod od svojega poslanca, kar je poleg narodnosti v prvi vrsti neodvisnost, delavnost, veljavnost, zaslužnost in zanesljiv značaj, ter končno izreka željo, naj bi naši prihodnji državni poslanci še bolj energično nego do zdaj, in vsi zastopali in zagovarjali naš slovenski narod in pravice naše.

Gosp. Grbic potem priporoča g. Obrezo za poslanca, in ker se na vprašanje g. Pogachnika, je li kdo tukaj, da bi morebiti hotel nasvetovati drugega poslanca — nikdo ne oglasi, stavi gosp. predsednik gosp. Grbčev predlog na glasovanje, in enoglasno je bil zopet tu g. Obreza kot kandidat za državno poslanstvo izbran.

G. Obreza se zahvali za zaupanje, obljubi, kakor je to storil tudi v Postojni, b'iti vedno zvest svojemu narodu, in po svojej moči vse storiti, da bode mogel vsestransko delati v korist narodno.

Prebralo se je tudi pismo gorenjih Logačanov, kateri so se izrekli za kandidaturu g. Obreze.

Zbrani zastopniki iz mesta Idrije in trga vrhniškega so se potem na predlog g. župana idrijskega dogovorili, da se snidejo zaradi kandidature mestnega in tržiškega poslanca prihodnje nedeljo pri centralnem volilnem odboru v Ljubljani, da tam končno o tem določijo.

Tako je minul drugi volilni shod Notranjcev.

Iz Savinjske doline 12. junija. [Izv. dopis.] Volitve volilnih mož se pri nas vršó, in so dozdej izvoljeni povsod zanesljivi možje. V Pireščah je bila volitev precej živahna. Tam, tako si vsaj domišljuje neki Pogatschnigg, „cimbrški“ rojak iz krajskega Tržiča, celi kraj komandira. Hud nemškutar je, in ker ima prav malo drugega dela, peča se z nemčursko agitacijo. Nagovarjali so

In tako je tudi bilo. — V Drauburgu je premišljeval en čas, bi-li črez Slovenj Gradec in Celje, ali črez Marenberg in Maribor, pa se je odločil za Marenberg-Maribor, ker še Drave nij poznal tako dobro kakor Savo od Zidanega mostu gor in dol. Pri dekanu Jakopu Mečku se je oglasil v Marenbergu, pa ko ga nij našel doma, ga je poiskal v Vuhredi pri tamošnjem župniku. V Sevnici je našel novega kaplana, svojega znanca in prijatelja, potem je pa hodil črez Maribor do Slov. Bistrice, kjer se je počivil pri dr. Vošnjaku, in kjer je tudi malko medicine študiral po knjigah porodostvovnih, ko je bil odšel doktor po svojem potu. Bilo je takrat še več dijakov doma v Slov. Bistrici in tako so precej spravili skupaj kvartet pa so popevali slovenske pesni, kar nij bilo čisto navadno poprej v Slov. Bistrici. O tód je hodil Kosmas peš tja do Zaprešiča, potem pa se je vozil do Zagreba zavoljo lepšega, ker je držal nekaj do svojega jurističkega dostojanstva.

ga uže nemškutarji v Celji, naj on, reva, sam kandidaturu prevzame proti dr. Vošnjaku, ker je sila za protikandidate za gotov propal.

Mož nij odrekel, le čakati hoče na izid volitev volilnih mož. Pirešice s svojimi šest volilnimi možmi so gotovo moje, dejal je. Agitiral je, in na dan volitve so se pripeljali njemu na pomoč celjski nemškutarji. Pa vse zastoj. O pravem času so prišli ponkvičanski volilci s svojim g. župnikom, in tržiški cimber Pogatschnigg in njegovi privrženci so grdo propali. Izvoljenih je bilo šest zanesljivih naših narodnih mož, ki bodo vsi glasovali za g. dr. Vošnjaka. V savinjske dolini nijsó tla za nemškutarijo, tu je uže preveč ukoreninjena narodna zavest in povsod, v Žavci, v Grižah itd. toliko omikanih narodniakov, da vse nakane in zvijače nasprotnikov zasledé in zaprečijo.

Iz Trsta 12. junija. [Izviren dopis.] Agitacija za volitve v državni zbor so pričele se po vsem Primorju. Italijanissimi so za kandidata v Gorici postavili dr. Valusija, ter grofa L. Strassoldo, Slovenci so menda mej soboj uže tudi kaj sklenili, če prav nijsó še složni. Grof Coronini in dr. Vincentini kandidirata v velikem posestvu. Kar se pa tiče Trsta, nij še nič gotovega, govori pa se o kandidaturah dr. Pitterija in viteza Wittmana. Najmanj se čuje o volitvah iz Istre. Tam če se v vsemi močmi opirati lahonska stranka zoper vladne in slovanske kandidate, in bati se je, da bodo tudi zdaj progresovci s svojimi kandidati prodrli. Slovanski kmet v Istri ne zaveda se še svojega bitja kot državljan v ustavnej državi, vedno še veruje, da ima samo Italijan pravico vladati. In vprašam, je-li on krivo sodi? Pojdimo le v sočnijo, — tam nij nič slovanskega, vse uraduje se samo italijanski. Uradniki so večinom vsi Italijani ali lahoni, in od tega je prišlo, da Slovan v Istri resnično misli, da je samo za to na svetu, da Vlahom služi. Neznatna manjšina Italijanov v Istri ima celo množino dobrih ljudskih, meščanskih šol, jeden popolen gimnazij in jedno višjo realko. Slovani némajo pa niti ljudskih šol ne Tako je tedaj slovanska mladezen vzgojena v tujih šolah in vcepjajo se jej óni krivi nazori, ki so državi in narodu škodljivi. Nij tedaj čuda, da se za pravo avstrijsko stvar ne navdušujó, kakor bi se lahko, ako bi vlada jim pomagala, in nekoliko vsaj jih na noge postavila.

V obmorskih mestih Istre agitira lahonski akcijski komitet nadalje še za pridruženje Istre k Italiji. Glavno stanje imajo ti fanatikari delom v Kopru, delom v Piranu in od tu razpenja ta idajski ljud svoje mreže po celej Istri. Narodnjaci slovanski, pogledite v Istro, pazite nanjo, pomagajte narodu do zavesti posebno učitelji in duhovniki, da ne bode enkrat prepozno! Ž.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Konjice 14. junija. Vitez Berks je bil denes jednoglasno za kandidata proti Foreggerju za mesta in trge celjskega okraja izv. jen. Samo trije so proti glasovali.

Domače stvari.

— (Grof Taaffe v Ljubljani.) Kot uređevanje tega lista končujemo, (v soboto popoldne) čujemo govoricu, da drevi z

brzovlakom pride minister Taaffe v Ljubljano. Po kaj bi prihajal?

— (Ostri vrh), kamor denes popoldne ob ene uri s poštnim vlakom izleti televadno društvo „Sokol“, je od Zaloga oddaljen kake pol ure pride se do njega po lepej ravnej cesti tik Ljubljanice; od podnožja hriba do vrha, kjer kraljuje mali gradiček, potrebuje se dobre četr ure; z vrha je jako krasen razgled po savske dolini proti Kranju in na drugej strani se vidi proti Ljubljani in dalje. Ta lepi kraj, celi program in pa uredba ravnateljev, da se bode na vrhu dobilo dobro doleensko vino ter tudi dobro pivo in mrzle jedi, in dalje, ker se bode ta dva od društva darovana, na prostem pečena janička servirala, daje nadejo odboru, da se bode izleta udeležilo mnogo prijateljev „Sokola“ in krasne narave.

— (Odpust) je dobil deželni šolski svetovalec dr. Guad zaradi bolezní.

— (Imenovanje.) Davkarski kontrolor Janez Gruden je imenovan za davkarja v devetem dijetnem razredu za Kranjsko.

— (Požar) v Notranjih gorcih blizu Ljubljane je pokončal v četrtek sedem hiš, v vsem skupaj pa 20 poslopij in vaško cerkev.

— (Tepež mej vojaki.) Te dni so se vojaki našega domačega polka z artileristi v nekej krčmi „Pri krivej petici“ na karlovške cesti tako budo razprli in stepili, da dva naša Kuhnovca ležita na smrt ranjena v vojaškej hólnici, in tudi tretji trpi.

— (Ubegli ujetniki.) Iz uječe v Logatci sta binkoštni vtorek ušla dva zaradi tatvine zaprta: Janez Krblikar in Ant. Brodnik.

— (Mlad požigalec.) Štiri leta stari mali sinček Martina Anžurja v Malemkonci pri Polici v litijskem okraji je 20. t. m. z žveplenkami zažgal nastilo in vsled tega so pogoreli pod, lopa in kašča. Škode je 400 glđ.

— (Duhovenske spremembe v Lavantinske škofiji.) G. Urb. Dietrich, nadžupnik pri Sv. Martinu poleg Slov. Gradca, je postal oskrbnik Starotrške dekanije; g. Jan. Ev. Simončič, provizor v Ljutomeru; g. Fr. Zuraček provizor v Starem trgu, in g. Marko Stuhec provizor na Muti. — Prestavljeni so gg. kaplani: Fr. Slavič k sv. Urbanu pri Ptuij; Jože Hernato v sv. Janž na Dravskem polji; Mat. Šlekovec k sv. Marku pri Ptuij; Gregor Presečnik v Cirkovce; Valentin Tamše k sv. Jungerti na Pohorji; Anton Gorečan v št. Vid pri Ponikvi, in Alojz Bratuša v Slivnici pri Celji. — Umrli je gospod zlatomašnik in dekan v Starem trgu Fr. Brunner 7. t. m. — Razpisane so fare: Muta do 21. jul., Ljutomer in Stari trg do 22. julija t. l.

— („Laibacher Ztg.“) pridiguje na vladni ukaz neutraliteto, stvarno pa sama na svojo roko za nemškutarijo dela. Tako prinaša mej redakcijskim delom na odličnem mestu, z odličnimi črkami poziv na jutrušnji nemčurski volilni shod v kazino. Ravno tako prinaša včeraj pač negativno kritiko Hohenwartovega pisma do kranjskih velikih posestnikov, a pisma samega prej nij prinesla, da si ga je celo „N. Fr. Pr.“ priobčila. Ali je tu kriva sama uredniška švabska zagrizenost in breztaktnost, ali kaj se to pravi?

Tulci.

13. junija:

Pri Slovan: pl. Becker iz Dunaja. — Arko iz Zagreba. — Plan iz Dunaja. — Gruner od Kržiša. — Gustin iz Novega mesta.

Pri Matiču: Herz iz Dunaja. — Finzi, Ascoli iz Trsta. — Metzel iz Gradca. — Anschitz iz Dunaja. — Onderka iz Idrije. — Urbančič iz Dvora. — Renker iz Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Lipold, Maier iz Trsta.

Dunajska borza 14. junija.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovnih	66	gd.	80	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	68	"	80	"
Zlata renta	78	"	55	"
1860 drž. posojilo	126	"	—	"
Akcije narodne banke	830	"	—	"
Kreditne akcijs	261	"	75	"
London	116	"	30	"
Srebro	—	"	—	"
Napol	9	"	26 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	50	"
Državne marke	57	"	10	"

Zahvala.

Podpisani izrekujó vsem ónim, ki so se udeležili pogreba soproga, oziroma očeta, gosпода

Janeza Milavca,

trgovca in posestnika tukaj, osobito pa častitim gospodom pevcem tukajšnjega „Bralnega društva“, svojo najiskrenejšo zahvalo.

(284) **Zalujoči ostali.**

V Cérknici, dné 12. junija 1879.

Velik magazin,

zunaj tržaške ceste, s tlakom in obokom, pripraven za žganje in petrolj, daje se od sv. Mihela v najem. — Natančneje v F. Müllerjevem Annoncen-Bureau. (266—3)

Adolf Eberl,

zaloga oljnatih barv, laka in firneža, (257—8)

v Ljubljani,

na Marijnem trgu, poleg frančiškanskega mostú.

Vsak dan sveži

prima-eksportni droži

iz tovarniške rafinerije za spiritne droži v Marofu na Hrvatskem.

Zalógo ima **Anton Butscher**, trgovina se specerijskim blagom v Ljubljani, v Florijanovih ulicah št. 7 nova. (278—3)

Epilepsijo (božjast)

zdravi pismo specialni zdravnik **dr. Killisch** v Dresden-u (Neustadt). Največje izkustvo, ker je zdravil uže v črez 11.000 slučajih. (156—7)

Solide Firmen als Vertreter erwünscht.

(195—266)

Košnja v najem

bode se oddala v kosóvih v nedeljo dné 15. junija t. l. ob 3. uri popoldne na mojej velikej senožeti ob ižanskej cesti poleg takozvane Mokarjeve hiše.

Óni, ki želé vzeti kaj v najem, oglasé naj se ob dolčcenej uri pri imenovanej hiši.

(282—2)

Loreno Mikusch.

Podpisani glavni zastop

uljudno vabi na zavarovanje poljskih pridelkov zoper škodo po toči pri

Prvem ogerskem zoper škodo po toči zavarujóčem društvu-zadrugi v Požunu.

To društvo, po načelih vzajemnosti osnovano, je zdaj edina zavarovalnica, katera v naših krajih zavaruje zoper škodo po toči.

Zavarovalnica je zmerna, pogoji jasni. Škoda se bode pošteno cenila, odškodnina točno izplačevala.

V Ljubljani, dné 24. maja 1879. (254—4)

Glavni zastop

Prvega zoper škodo po toči zavarujóčega društva-zadruge.

Društveni zastopniki: v Kranji gosp. **Edvard Poúr**, na Krškem gosp. **D. Kurent**, v Metliki gosp. **Janez Kapelle**, v Čemšeniku gosp. **Valentin Kolenc**, na Brdu gosp. **Škofic**.

V Celji,

Zaradi izseljenja!

V Celji,

Reelna razprodaja!

V kratkem času bodemo morali svoja prostora izprazniti, zato bodemo pričeli z dném 15. junija t. l. za malo časa

pošteno razprodajo

svoje zaloge sukna, platna, manufakturnega in modernega blaga, in tudi

šivalne stroje vseh sistemov

po jako znižanej ceni.

Razprodalo bode se popolnem tudi posamne reči, kakor:

solčnike, slamnike, blago za tkanje, perilo, lišpi, traké, gumbe in ovratnike.

Slavno p. n. občinstvo vabimo uljudno za nakupovanje ob tej mu ugodnej prilici.

Z vsem poštovanjem (281—2)

G. Schmidl & Comp.,

v Celji, poštné ulice št. 36,

trgovina se suknom, z običajnim, manufakturnim in modnim blagom, in zaloga šivalnih strojev.

poštné ulice 36.

Zaradi izseljenja!

poštné ulice 36.

Izdatelj in urednik Josip Jurcič.

P. T.

Čast imam naznanjati uljudno čestitemu občinstvu, da sem

trgovino s trakmi

„pri prelji pod križem“

gospod **A. Traunovo** pred dvema mesecema prevzel, ter vabim čestito občinstvo v nakupovanje zdolaj zaznamovanih iz nova izbranih rečij. (157—5)

Sé spoštovanjem

J. S. Benedikt.

Velika zaloga svilenih, baržunastih, volnenih in pavoljnatih trakov, kordonett- in chappé-svile, najboljše vrste sukanca za šivalni stroj in kitajski cvirn v vseh barvah.

Velika izbér trakarskih, svilenih, krogličnih in gombov od biserne matice, uradniških in gombov za livrėje.

Lišpi od svile in volne, rése, čipke in vrvice, ovčja in berlinska volna v raznih barvah.

Bela vezenina, volna za vezanje, preja za kavličkanje (Häkeln), biseri za vezenino od kovine ali stekla, vsakobarvene chenilje. Nadalje velika zaloga pravih leonskih zlatih in srebrnih obrobkov, vrvic, réš, portepejev, kupelj, zvezdic, rozet za vojake in uradnike po ukazu.

Copi (Quasten) od svile ali volne za cerkvé, sobno opravo, pregrinjala za okna in lišp, držaji za pregrinjala, vrvice k zvončekom. Duhovnikom: biserni in barveni koljari od svile, črni pasoni za črez talár in altarske najširše čipke. Najboljše iglarsko blagó, obrobbki za kočije, krepine, vrvi itd., kakor tudi velika zalóga kvart za igranje in družih stvari, spadajočih v področje trakarstva.

Glavno zalogo narnih rudninskih vodâ

ima

Peter Lassnik

v Ljubljani.

Uže 23 let obstojoča trgovina z rudninskimi vodâmi daje ne samo sanitatnemu uradu, nego tudi vsakemu izmej p. n. naročnikov izvirne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko sam preveri, da so sklenice napolnene s pravimi in frišnimi zdolaj imenovanimi studenci, ter prosi za mnogoštevilno obiskavanje, obljubljaóč točno postrežbo.

Adelaidin studenec, Bilinska kislá voda, Hebska (Eger) Francaeva voda, slani studenec in travniški studenec, Emski Viktoriastudenec, Emski hrenčeki, Friedrichshallna grenka voda, Franc Jesipov grenki vir; Gleichbergski Konstantinov studenec, Sv. Ivana vir, Klavzenski jekleni vir in Gleichbergska slanica; Giesshüblerska kislá voda, Halska jedná voda; Karlsbadská mlínsica, gradská voda in vrelec; Marienbadská križka voda, Preblavská kislá voda, Bilnaska grenka voda, Pirmondska jeklena voda, Rodanjska kislá voda, Rakoczy-grenka voda, Recoaro-jeklena voda, Bogatska kislá voda, Rimski studenec (Koroška kislina), Ofenski Viktoriastudenec, Saidshüttska grenka voda, Selterzerjeva voda, Šcavniska kislina, Sv. Lovrencija jeklena kislina, Wilhelmov studenec Kronthalski, Karlsbadská vrelská sol, Marienbadská sol in Halska jedná sol. (275—3)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.